

Hvis man ser realistisk på mulighederne i EU for at køre i den retning, ja, så skal det heller ikke være nogen hemmelighed, at med den forøgelse, man i USA har lagt på budgetterne for landbrugsstøtten, ja, så er det i hvert fald med til at slå ønsket om frie markedsvilkår og en total fjernelse af støtten på længere sigt noget tilbage. Der er ingen tvivl om, at den nye landbrugslov i USA er medvirkende til, at begrebet »landbruket på støtten« desværre vil blive ved med at klinge i nogle år endnu.

Der er heller ingen tvivl om, at det danske landbrugerhverv – i øvrigt et stolt erhverv, og det har det grund til at være – overordnet er modstander af den massive støtte. Man har i debatten herhjemme både i aviser og på tv set, at mange danske landmænd faktisk ønsker en nedtrapning af den direkte støtte fra EU.

Men det fjerner jo ikke det faktum, at vi i EU taler om en gigantisk landbrugsstøtte på omkring 700-750 mia. kr. om året, og det fjerner heller ikke det faktum, at landbrugsstøtten i Vesteuropa resulterer i højere skatter og en lavere økonomisk vækst og dyrere fødevarer som nogle af konsekvenserne.

Og så er det jo, at man kan melde hårdt ud og sige: Afskaf landbrugsstøtten, få billigere fødevarer og spar millioner af skatte kroner. Den konklusion kunne jeg faktisk godt driste mig til at sige at jeg er enig i. Jeg må indrømme, at jeg kun har hovedrysten tilovers, når jeg hører nogle af EU's landbrugsministre sige, at hvis vi fjerner eller ændrer støtten, vil det være slut med at dyrke afgrøder i marginale områder, hvor det ikke kan betale sig. Dermed er der faktisk nogle, der direkte siger, at det vil være slut med at lave noget, som rent samfundsøkonomisk ikke kan betale sig. Ja, og hvad så? Jeg synes faktisk, at det ville være et stort fremskridt, hvis det skete. Ville det være så dårligt, hvis vi begyndte at lave det, vi er gode til, og ikke lukrere på, hvad det er der giver mest i støtte?

Mange eksperter har faktisk også været inde på, at såfremt man ser direkte på landbrugsstøtten, altså den direkte støtte, eksportstøtten, toldmure osv. rent samfundsøkonomisk, så er der kun er én fornuftig ting at gøre: at fjerne støtten, og i højere grad lade markedskræfterne bestemme, hvor produktionen skal foregå.

Mange økonomer er enige i, at det ville udløse gigantiske velfærdsgevinster, ikke kun i verdens rige lande, men også i verdens fattigste lande. Og økonomerne siger direkte, at vi vil få billigere fødevarer, vi vil spare milliarder til den di-

rette støtte, vi vil få en masse mennesker, som i dag er afhængige af støtten, til at lave det, de er bedst til, og som markedet efterspørger. Alene i det samlede EU ville bruttonationalprodukterne stige med omkring 110 mia. kr. årlig, hvis man reformerede landbrugsstøtten fuldstændig.

Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk er enig med de økonomer, der er kommet frem til dette. Og det er ikke, fordi man altid skal være enig med økonomer, men man kan somme tider godt lytte til dem. Vi har for nylig i Folketinget også haft et COSAC-møde netop omkring landbrugspolitikken og midtvejsreguleringen, hvor mange af de her ting også er kommet frem.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er nødvendigt, at der sker noget på det her område, og det er der efter vores opfattelse også lagt op til med midtvejsreguleringerne. Jeg vil også gerne sige, at vi godt kunne have haft et ønske om, at tempoet var skruet noget i vejret i forhold til de udspil, der ligger i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu står vi jo så i den forbløffende situation, at Socialdemokratiet har sagt, at de egentlig mente, at det skulle have været en hurtig afvikling, selv om der står langsigtet i forslaget. Og nu siger Dansk Folkeparti, at de sandelig også gerne havde ønsket, at det havde været et bedre forslag, og at der havde været en hurtig afvikling.

Kl. 16.05

Så er det altså bemærkelsesværdigt, at Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti i den grad lader sig trække rundt i manegen af regeringspartierne, at det, man ønsker, nemlig en hurtig afvikling, bliver til et forslag til vedtagelse om, at det skal ske på lang sigt og i morgen-aldrig. Det er da mærkeligt.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Christian H. Hansen: Hvis vi nu kan overtale hr. Henrik Dam Kristensen til sammen med SF og Enhedslisten at fremsætte et andet forslag, hvor ordet langsigtet erstattes med ordet hurtig, vil Dansk Folkeparti så være med til, at vi her i Folketingssalen vedtager et sådant forslag og dermed får pålagt regeringen, at afviklingen skal gå hurtigt og ikke langsigtet?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror ikke, hr. Keld Albrechtsen får så meget ud af sine semantiske øvelser. I øvrigt tror jeg da også, at Venstres ordfører ville synes, at en afvik-